

ТРУДЯЩІ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ! БОРИТЬСЯ ЗА ВИКОНАННЯ І ПЕРЕВИКОНАННЯ ПЛАНУ 1978 РОКУ! НАПОЛЕГЛИВО ДОБИВАЙТЕСЬ НАЙВИЩОЇ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ, ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА І ЯКОСТІ РОБОТИ!
(Із Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1978 року).

ВСІ—НА СУБОТНИК!

КОМУНІСТИЧНІ СУБОТНИКИ
НАДЗВИЧАЙНО ЦІННІ, ЯК
ФАКТИЧНИЙ ПОЧАТОК
КОМУНІЗМУ...

Свято ударної праці

Колектив Одеського виробничого об'єднання «Електрик» гаряче відгукнувся на заклик трудівників депо Москва—Сортувальна ударною працею відзначити 22 квітня 108-у річницю з дня народження В. І. Леніна. На всіх ділянках виробництва до комуністичного суботника йшла напружена підготовка. Визначено обсяг робіт для кожного трудівника, всі члени колективу взяли підвищені соціалістичні зобов'язання.

Сьогодні, в день «червоної суботи» колектив об'єднання намітив випустити 4 тисячі 200 штук штепсельних з'єднань ШСВ-20, гайок різних марок 6 тисяч штук,

швейних виробів на суму 7 тисяч 700 карбованців. А всього протягом суботника буде випущено різної продукції на 15 тисяч 820 карбованців.

Інженерно-технічні працівники об'єднання працюватимуть на впорядкуванні території підприємства.

У фонд десятої п'ятирічки колектив об'єднання перерахує 1800 карбованців заробітної плати.

Дружно, організовано вийшли сьогодні на комуністичний суботник члени компактних груп заводів «Будгидравліка», пресів та автоматів і багатьох інших підприємств міста.

Г. ЮХИМЕНКО.

ОБЛАСНА ЕСТАФЕТА

ЗА ЗАКЛИКОМ СТАЛЕВАРІВ

Цього року трудящі нашої країни готуються гідно відзначити 20-річчя від початку руху за комуністичну працю, ініціаторами якого виступили в листопаді 1958 року молоді трудівники депо Москва—Сортувальна.

Заклик московських робітників був широко підхоплений радянськими людьми, які ділом довели, що вони можуть працювати високопродуктивно, по-комуністичному. Багато окремих трудівників і цілих бригад, цехів, підприємств виборили високе звання ударників і колективів комуністичної праці.

Трудівники нашого підприємства, як і всього Запоріжжя, гаряче відгукнулися на заклик бригади сталеварів І. А. Каєли провести обласну естафету за гідну зустріч 20-річчя від початку руху за комуністичну працю. Багато робітників, інженерно-технічних працівників і службовців взяли підвищені соціалістичні зобов'язання і успішно їх виконують.

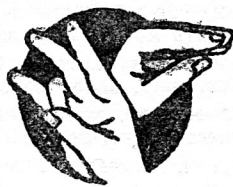
Першість у змаганні найчастіше виборює колектив дільниці по складанню трансформаторів. В цьому немала заслуга майстра Н. Никоненко. На дільниці проводиться велика виховна робота серед трудівників, їх зусилля спрямовуються на дострокове виконання завдань і зобов'язань третього року десятої п'ятирічки. Змагаючись за гідну зустріч Міжнародного жіночого дня, добре потрудились у лютому намотувальниці. Вони зайняли першість у змаганні дільниць складального цеху. Особливо відзначаються високопродуктивною працею робітники В. Стрюк, В. Кузнецов, Н. Махін, Р. Пригула, які виконують змінні норми на 115—120 процентів.

Врівень з передовиками прагнуть стати інші робітники і дільниці. Трудівники підприємства дають слово бути зразком у праці, навчанні, суспільному житті, високими показниками у всіх сферах діяльності ознаменувати 20-річчя від початку славного почину.

Н. ГАЛУШКО,
складальниця реле РПУ-2 Запорізького УВП.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 17 (558)

Субота, 22 квітня 1978 року

Ціна 2 коп.

У РОДИНІ НАРОДІВ-БРАТІВ

Нові рубежі вінничан

В перші ж дні після одержання газет з текстом проекту нової Конституції УРСР на Вінницькому УВП приступили до ознайомлення і вивчення цього величезного документу. Заступник директора підприємства з навчально-виховної роботи С. К. Баланюк під час пересміни провів політінформацію, в бригадах агітатори Н. Нагорна, Т. Рильська, Л. Майструк та інші зачитали проект, для учнів виробничого навчання було проведено спеціальне заняття.

29 березня відбулися загальні збори трудівників з порядком денним: «Проект нової Конституції Української РСР і завдання колективу». З доповіддю виступив голова місцевого профспілки Н. Е. Софіїв. Потім один за одним виходять до трибуни робітники і робітниці.

— Не можна без хвилювання читати проект нової Конституції республіки, про права і обов'язки громадян,—говорить ударниця комуністичної праці швачка Валентина Швець.—Бригада Антоніни Красовської, в якій я працюю, в ці дні підвищила трудовий ентузіазм і збільшила випуск виробів. Якщо раніше ми давали за зміну по 2380—2400 одиниць трикотажної білизни, то нині—по 2500—2650 одиниць. Підвищилась продуктивність праці і в трьох інших бригадах дільниці, що їх очолю-

ють Н. Нагорна, В. Мазур, М. Боса. В цілому дільниця виробляє щодня 8500—9500 одиниць білизни, причому 82,5 процента першим сортом. Серед швачок особливою старанністю відзначаються С. Копняк, Е. Корман, Л. Грищенко, П. Кулачинська, Г. Павлова та інші.

— Зваживши свої можливості, я вирішила до ленінського суботника 22 квітня виконати свій трирічний трудовий план,—сказала передова закрійниця Надія Добрянська,—і закликаю до цього своїх подруг. У новій Конституції сказано, що радянська людина зобов'язана чесно трудитися за обраною професією. Я працюю на підприємстві 2 роки. Нині йду із значним випередженням виробничого графіка. Одержала нову квартиру, разом з чоловіком, який також є робітником цього підприємства, ростимо сина. Живемо щасливо, заможного. Радію я і за моїх подруг Г. Керемет, Е. Грабовську, Е. Матвійчук, М. Гордієнко та інших. Вони вже працюють в рахунок жовтня-листопада.

— З часу прийняття попередньої Конституції УРСР відбулися зміни у нашому житті. Зміцніла економіка республіки, підвищився добробут її трудівників,—підкреслила старший бухгалтер М. Л. Солदार. Разом з республікою роз-

вивалась і міцніла Вінниччина. Нині Вінницький хімзавод дає стільки добров, скільки виробляла їх в 1913 році вся царська Росія. Країна щороку одержує від області по пуду цукру на кожну людину. Стільки виробляла його в 1940 році вся Україна. Змінилось і наше УВП. Хоч працюємо ми в старих приміщеннях, технологічний процес весь час удосконалюється завдяки оснащенню підприємства сучасними машинами і обладнанням. З нового року розпочато будівництво нової фабрики. На цю турботу партії та уряду нам треба відповісти ще наполегливішою працею.

На зборах виступили бригадир швейної дільниці М. Боса, запарювальник полотна О. Хуторянський та інші.

За пропозицією секретаря партбюро В. А. Бранько колектив узяв нові, підвищені соціалістичні зобов'язання. Зокрема, річний план по випуску валової продукції виконати до 27 грудня замість намічаного раніше 28 грудня, дати додаткової продукції на 20 тисяч карбованців. Одержати надпланових прибутків 20 тисяч карбованців замість 10 тисяч, передбачених раніше.

Радісно сприйняли вінничани повідомлення про роботу сьомої позачергової сесії Верховної Ради УРСР, яка затвердила нову Конституцію республіки, і висловили впевненість у тому, що успішно виконають соціалістичні зобов'язання 1978 року.

І. ШАПЕЄВ,
інженер-нормувальник.

ПРАВО І ОBOB'ЯЗОК

Радіємо, знайомлячись з Конституцією УРСР. Кожен рядок цього важливого документу пройнятий турботою про трудящу людину, про її світле сьогодення.

На прикладі села Хрешатого і колгоспу «Дружба» Козелецького району Чернігівської області бачимо чудові зміни, що сталися на Україні під зорею Радянської влади. Члени УТОГ Михайло Журба і його дружина Параска в колгоспі з дня його заснування. Невтомно трудились, щоб щедро колосились колгоспні лани, щоб ферми давали більше молока, м'яса. І тепер, коли їм сімдесят і держава давно забезпечила старість, не сидяться дома працюючим. Вони допомагають збирати врожай.

Але трапляються люди, що не хочуть чесно трудитися, шукають легкого хліба. Скажімо, по селах Козелецького району роз'їжджають молоді і здорові хлопці, заходять у кожен двір і пропонують листівки. Цим самим вони пропагують чужий нам спосіб життя.

У статті 58 Основного Закону УРСР сказано, що ухилення від суспільнокорисної праці є несумісним з принципами соціалістичного суспільства. Нам необхідно повести боротьбу з дармоїдами, літунями. Кожен повинен працювати так, щоб не було соромно за себе.

П. ШИРЕНКОВ,
Чернігівська обл.

Серед членів Товариства Ізюмського міжрайвідділу УТОГ Харківської області з великим піднесенням сприйняли повідомлення про роботу сьомої позачергової сесії Верховної Ради УРСР.

На знімку: завідувач клубом З. В. Стужок та перекладач К. Ф. Шаповалова знайомлять відвідувачів култьзакладу з матеріалами сесії.

Фото И. МІНДЕЛЯ.

ВІДПОВІДЬ МЕБЬОВИКІВ

На Єнакіївському учбово-виробничому підприємстві відбулися збори трудівників. З доповіддю виступив секретар парторганізації УВП В. Е. Бондарчук.

У своїх виступах робітники фанерувальної дільниці Є. Н. Гурєва, В. Д. Клішина, верстатники С. І. Храмцов і Н. А. Барабаш,

майстер виробничого навчання В. В. Балакирев, заст. директора УВП з виховної роботи А. А. Білий та інші висловили задоволення Основним Законом УРСР і дали слово ударною працею ознаменувати третій рік десятої п'ятирічки.

Б. ВАСИЛЕНКО,
Донецька обл.

ВІСНИК СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ ТРИБУНА ГЛАСНОСТІ

ВОНИ ВИПЕРЕДЖАЮТЬ ЧАС

Перетворюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС, члени нашого Товариства за починком колективів передових підприємств країни широко розгорнули боротьбу за дострокове виконання завдань третього року і п'ятирічки в цілому. Багато трудівників УВП і виробничих об'єднань вже рапортували про дострокове виконання трирічних особистих планів. Серед них:

ВАЛУЙСЬКА НІНА ІВАНІВНА — швея-мотористка Полтавського УВП № 1.
ЖМУРКО НІНА СЕМЕНІВНА — плетільниця Чернівецького УВП.
КУЛЬКО МАРІЯ ЄВТИХІВНА — швея-мотористка Полтавського УВП № 1.
ОЛЕНЧУК МАРІЯ ІВАНІВНА — крейдувальниця Полтавського УВП № 1.
РОЗГОН ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ — закрійник Білоцерківського УВП.
САВЛЕВА ВАЛЕНТИНА СЕМЕНІВНА — швея-мотористка Білоцерківського УВП.
СТЕПАНЮК ПАРАСКОВІЯ ІВАНІВНА — крутильниця Чернівецького УВП.
ЧЕМЕРИС ЛЮБОВ СЕМЕНІВНА — контролер-накатниця Чернівецького УВП.
ЯЦЕНКО ФЕОДОСІЯ МИХАЙЛІВНА — швея-мотористка Білоцерківського УВП.

РІВНЯЙТЕСЬ НА НИХ!

Одним з правофлангових соціалістичного змагання на Дніпро-дзержинському УВП є ударник дев'ятої п'ятирічки цяхівник Михайло Юхимович Гемай. Він обслуговує шість цяхових верстатів, виконує змінні завдання на 170—175 процентів, здає продукцію з першого пред'явлення. Нині передовий робітник працює в рахунок травня 1980 року.

Михайло Юхимович як профгрупорг цеху бере активну участь в організації соціалістичного змагання на підприємстві.

На знімку: М. Ю. Гемай біля дошки виробничих показників виконання соціалістичних зобов'язань.

Фото Я. МІНЬКА.

ПРАВОФЛАНГОВІ П'ЯТИРІЧКИ

РАДОЩІ ЄВДОКІЇ ТЕРНОВОЇ

В цеху стоїть рівномірний шум від швейних машин. Але, коли прислухатися, з нього можна «виловити окремі звуки: то там, то звсім поруч машина ніби заспівала. Непомітні удари голки прошивають тканину і лягає строчка, як доволезний шлях у тисячі кілометрів. Євдокія Андріївна того шуму не чує, не знає вона і голосу машини, за якою працює. Але як ніжно вона її протирає, кладе звичні до роботи руки, як красиво по тканині, яку швачка легенько розправляє і підтримує, біжить строчка.

Життя її на перший погляд звичайне, не позначене особливими подіями. Точно пам'ятає день приходу на Лубенське учбово-виробниче підприємство. Це було весною, 25 травня 1951 року. Тоді УВП було невелике, працювало тут менше тридцяти чоловік. А як все змінилося за 27 років!

По приходу на підприємство стала ученицею. Придивлялась до всього уважно. За рік рухи у неї стали відточеними, вправними, робота горіла в руках. Звичка і до людей, що тут працюють. Невдовзі стала інструктором виробничого навчання.

Її колишній учень, а нині інженер з наукової організації праці Василь Федорович Третяк, коли згадує ті часи, говорить з повагою: «Така була вимоглива, на рідкість, але добра. Сиділа над нами, як мати. Та й слухали ми її. Любили і любимо».

А. СТЕЦОВА.

Євдокія Андріївна на ці слова лише всміхається, мовляв, всього було. Доводилося на когось і надивитися.

Минули ті часи, розміренішим стало життя. Уже не займається Тернова спортом, не ходить у танцювальний гурток. Після роботи повертається у квартиру, яку одержала на УВП, займається господарством. Любить подивитися телевізійні передачі, почитати, вишивати.

Вихвалитися швачка не вміє. Вдача така, скромна. Але ж недаремно носить звання ударника комуністичної праці. Виробничі норми перевищує на 20—30 процентів, володіє багатьма суміжними операціями. Євдокія Андріївна Тернова нагороджена медаллю «За трудову доблесть», нагрудним знаком переможця соціалістичного змагання, ювілейною медаллю до 100-річчя від дня народження В. І. Леніна.

Нещодавно сповнилося Є. А. Терновій 50 років. Час зважити все, обдумати. Може за чим і пошкодувала, але загалом життям задоволена. На її свято в цеху зібралося майже 300 чоловік. І не думалося, що увага всього підприємства буде прикута до неї, звичайної трудівниці. Від імені колективу привітали директор, майстер, товариші по роботі. Подарували квіти, сервіз. Це ще одна радість у житті Євдокії Тернової.

Девіз: ефективність і якість!

НОВІ ФОРМИ ТРУДОВОГО СУПЕРНИЦТВА

ДВА НА ДВА

«Комунізм — це молодість світу, і його будувати молодим», сказав поет. А щоб будувати, треба бути високоосвіченим, добре володіти своєю професією, мати високі моральні якості. Прищепити молоді всі ці риси, передати їй свій великий трудовий і життєвий досвід — почесний обов'язок представників старшого покоління, ветеранів праці.

Я з приємністю згадую своїх наставників Б. В. Старушинського і О. М. Дорофеева, які не шкодували сил і енергії, щоб дати мені необхідні професійні знання і практичні навички. Нині я слюсар-інструментальник, маю шостий кваліфікаційний розряд, змінні норми виконую на 130—150 процен-

тів, щомісяця замість чотирьох виготовляю шість штампів. Завдання трьох років п'ятирічки намітив виконати до першої річниці нової Конституції СРСР.

Але турбота моя не лише про високі особисті трудові здобутки. Як наставник, я прагну передати свій досвід молодим робітникам. Зокрема, навчив своїй професії слюсаря-інструментальника сина Вячеслава, який нині служить в армії. Здібним учнем показав себе Олександр Стативка. Він одержав другий кваліфікаційний розряд, зараз наполегливо трудиться на нашому підприємстві, значно перевищує змінні завдання при високій якості, є прикладом зразкової поведінки, бере активну участь у громадському житті. А успіхи учня є найвищою нагоро-

дою для вчителя наставника. Нашими суперниками по змаганню є слюсар-інструментальник також шостого розряду Петро Олександрович Купчик, який порівняно недавно прийшов на наше підприємство, та його учень Ігор Шілов. І треба сказати, що це гідні суперники. Перший з них виконує виробничі завдання в середньому на 200, другий — на 120 процентів, план трьох років п'ятирічки прагнуть виконати до 7 жовтня цього року. Ігор вчиться у вечірній школі робітничої молоді, є учасником художньої самодіяльності.

Не так важливо, хто вийде переможцем, але відрадно те, що кожен прагне добиватися якомога кращих показників, внести якнайбільший вклад у примноження спільного успіху, бути взірцем для інших у всіх відношеннях.

П. ЖИЛА,
слюсар-інструментальник
ДВО «Електромагніт».

Коментар до факту

Попарне соціалістичне змагання, яке організоване на нашому об'єднанні «Електромагніт» в 1976 році, нині набрало широкого розмаху. Воно полягає в тому, що наставник і його підопічний молодий робітник змагаються з іншою парою — наставником і молодим робітником. Мета такого суперництва — допомогти початкуючому трудівнику не тільки досконало оволодіти професією, а й прищепити йому високі політичні і моральні якості, виробити в ньому високу культуру поведінки, без чого не може бути справжнього будівника комуністичного суспільства.

Соціалістичне змагання «два на два», як і інші форми, є великою рушійною силою. Воно згуртовує, дисциплінує, підтягує робітників. І чим воно напруженіше, тим вища вимогливість членів колективу один до одного, наполегливіші, більш цілеспрямовані пошуки резервів дальшого підвищення продуктивності праці і якості роботи.

Попарне суперництво організовується за принципом добровільності, при умові, що наставник має хороші і постійні трудові показники, високі моральні якості. Договір на змагання передбачає в першу чергу обмін передовими методами організації праці, подання допомоги при виконанні зобов'язань, форми і методи спільної боротьби за підвищення ефективності виробництва, якості роботи, зниження собівартості вироблюваної продукції. Але високий результат роботи наставника ще не є підставою для присудження йому першого місця. При цьому враховується показник молодого робітника, відвідування ним школи робітничої молоді, участь у громадському житті підприємства.

Нинішнього року попарне змагання організоване в інструментальному цеху, на складальній дільниці, дільниці по переробці пластмас. Керує ним рада наставників, яку очолює член КПРС,

учасник Великої Вітчизняної війни Н. Я. Баранов. Члени ради, як і наставники, тримають у полі свого зору не лише виробничу діяльність молодих робітників, а й їх поведінку у побуті, організовують для них культпоходи в кіно, на концерти та інші масові заходи.

Розроблені і діють форми морального і матеріального заохочення кращих наставників. Наприклад, у минулому році переможцями стали Т. І. Букаленко, Р. Кушнарєва, Л. Г. Рожкоз, П. І. Жила. Всі вони нагороджені почесними грамотами і грошовими преміями.

Перші два місяці цього року в інструментальному цеху призове місце утримували кадровий робітник П. О. Купчик і його підопічний молодий робітник І. Шілов, на складальній дільниці з перемінним успіхом першість тримають пари Л. С. Букаленко і Є. Кострикіна та Є. Заворошинська і Л. Єгорушева, є свої переможці і на дільниці по переробці пластмас.

На всіх дільницях підприємства обладнано стенди по наставництву, де вивішені плани роботи на рік, висвітлюються щомісячні результати роботи пар.

Молоді робітники одержують допомогу і в бібліотеці Будинку культури УТОГ, де підібрана необхідна література по наставництву. Бібліотекар Л. М. Довга завжди йде назустріч відвідувачам, приділяє їм велику увагу. Є тут і спеціальна література для наставників.

Ми постійно шукаємо нові форми і методи роботи з молодими робітниками, прагнемо на ще вищий рівень підняти їх трудову і громадську активність, зробити культурними, всебічно розвинутими людьми.

О. АЛЯБ'ЄВ,
голова комітету профспілки ДВО
«Електромагніт».

Сумлінно виконує свої обов'язки робітниця Сімферопольського УВП Ніна Ізосимівна Юферова. Вона систематично перевершує змінні норми, видає продукцію тільки відмінної якості. Не поступається перед нею і її подруга по змаганню Ірина Григорівна Рижко, яка вже працює в рахунок 1979 року.

Обидві вони — ударниці комуністичної праці, є хорошим прикладом для молоді у труді.

На знімку: (зліва направо) Н. І. Юферова та І. Г. Рижко.

Фото І. МІНДЕЛЯ.

У КОМПАКТНИХ ГРУПАХ

ТЕМПИ ЗРОСТАЮТЬСЯ

Беручи соціалістичні зобов'язання на 1978 рік, колектив ресорників Дніпропетровського вагоноремонтного заводу імені С. М. Кірова зважив всі свої можливості, накреслив високі трудові рубежі і тепер успішно долає їх. Так, при квартальному плані 340 за перші два місяці було виготовлено 295 штук ресор. З такими ж темпами працювали ресорники і в березні, що забезпечило значне перевищення квартального завдання. В цьому немало заслуга бригадира

Ярослава Онуфрійовича Ямельницького, який вже десять років очолює колектив, вміє запалити його членів на трудові звершення.

Поряд з чуючими вагомий вклад у виробничі здобутки вносять глукі трудівники, яких у бригаді три, тобто половина всього колективу. Серед них Антоніна Миколаївна Оніщук — трудолюбива робітниця, член бюро первинної організації УТОГ, Григорій Антонович Агеєнко — коваль-ресорник, який в цій бригаді здобув спеціальність

і виріс до майстра високого класу.

Хороших результатів у роботі добивається і коваль Микола Васильович Попов. Він здобув загальну шану в колективі, цінить його готовність в будь-який час прийти на допомогу товаришам. Трудівник відзначений знаком «Переможець соцзмагання 1977 року».

Згуртованість, сумлінне ставлення до роботи варті наслідування всіма трудівниками цеху і заводу.

А. ДЕМИДОВА,
інструктор-перекладач Дніпропетровського вагоноремонтного заводу ім. Кірова.

ЗДОБУТКИ І ВТРАТИ

Відбулась XIII звітно-виборна конференція Ровенської обласної організації УТОГ. Із звітної доповіді виступила голова облвідділу В. Ф. Єлисеєва. Вона розповіла делегатам про зроблене за два роки, про досягнення і недоліки, а також про завдання, які стоять перед обласним відділом у майбутньому.

Успішно завершив два роки діяльності п'ятиріччя і добре трудиться нинішнього року колектив Ровенського УВП. Підприємство план двох років з обсягу реалізації продукції виконало 19 грудня, понад завдання реалізувало виробів на 58 тисяч карбованців. Завдання першого кварталу нинішнього року виконано на 102,3 процента.

У роботі відзначилась дільниця по складанню буфетів, де майстром В. І. Николаєвський, бригадиром — ударник комуністичної праці В. Є. Зінкевич. Такі кадрові робітники, як В. С. Мисан, С. А. Жук, С. О. Тарханов та інші за покликанням стали наставниками і навчають молодь працьовитості, майстерності, виховують її на кращих традиціях робітничого класу.

Доповідач відзначила і недоліки в роботі УВП. На окремих дільницях низький рівень організації праці і виробництва, недостатня увага приділяється впровадженню нової техніки.

Звітуючи про роботу облвідділу, В. Ф. Єлисеєва згадала і про

заходи, що проводяться на селі, в первинних організаціях Товариства і в компактних групах на держпідприємствах.

Суворій критиці піддано Ровенської будинок культури, який останнім часом різко погіршив свою роботу. На сьогодні художньої самодіяльності в Будинку культури фактично не існує. А драматичний колектив, котрий успішно виступав на заключному турі фестивалю і одержав високу оцінку журі, розпався. Керівник звільнився і робота згасла. Погано налагоджена спортивно-фізкультурна робота.

Голова облвідділу відзначила хорошу роботу «Сарненського районного клубу, якому присвоєно звання «Клуб відмінної роботи».

Із звітом ревізійної комісії на конференції виступила О. П. Трофимович — інструктор-перекладач при ательє індпошиву і ремонту одягу.

У дебатах взяли участь директор Ровенського будинку культури М. В. Разиграєва, представник облпрофради П. Я. Хоменко, облсоцзабезу — Б. В. Паталака, директор УВП О. С. Поздняков та інші.

Після конференції відбувся перший організаційний пленум. Головою правління облвідділу УТОГ обрано В. Ф. Єлисеєву, ревізійної комісії — О. П. Трофимович.

І. САПОЖНИКОВ.

ВІДРАДНІ РЕЗУЛЬТАТИ

На Львівському швейному підприємстві «Силует» відбулися звітно-виборні збори первинної організації Товариства. У звітній доповіді голова бюро організації Ц. Л. Савченко відзначила, що вся робота була спрямована на успішне виконання виробничих планів і соціалістичних зобов'язань двох років десятиї п'ятирічки.

За 1976—1977 роки підприємство реалізувало швейних виробів на 22 мільйони 51 тисячу карбованців. Це 105,3 процента плану. На честь 60-ї річниці Великого Жовтня і проголошення Радянської влади на Україні виробничі потоки, бригади, дільниці перевиконали прийняті зобов'язання. 180 трудівників завершили план двох років десятиї п'ятирічки до 7 листопада 1977 року.

Чимало кращих виробничників вже працюють сьогодні в рахунок 1979 року, серед них — М. М. Вахулович, Л. І. Гурська, Є. І. Гринін, А. В. Комарницька, М. М. Дашко, Ю. Є. Ришко, І. М. Нестер, І. С. Нестер, І. В. Біленький та інші.

За успіхи у праці, активну участь у громадській роботі нагороджено орденами та медалями М. М. Гдининського, Т. М. Попову, І. Д. Мартинович, Г. А. Гладченко, А. В. Комарницьку, Г. Д. Швець.

Детально розповідала Ц. Л. Савченко про оздоровлення трудівників, побутове обслуговування. Добре налагоджено роботу медпункту, за звітний період оздоровлено в санаторіях та будинках відпочинку 415 чоловік, за туристичними путівками відпочивало 51. Видано допомоги на лікування та придбання путівок 24 тисячі 994 карбованці. 29 членів колективу отримали нові квартири. Капітально відремонтовано гуртожиток.

В центрі уваги громадськості «Силуету» — проведення культурно-масової та ідейно-виховної роботи, питання виховання у молоді комуністичного ставлення до праці, підвищення політичної свідомості. За це борються і стіннівка «За комуністичну працю». На підприємстві систематично проводять зимові і літні спартакіади «Бадьорість і здоров'я».

Тісний зв'язок налагоджено з Будинком культури. Часто проводяться різні заходи спільними силами. Урочисті збори колективу, вечори передовиків, наставників користуються успіхами у членів Товариства. Зростає кількість учасників художньої самодіяльності за рахунок молоді з «Силуету».

Бюро організації Товариства у складі одинадцяти членів за звітний період провело чималу роботу. 24 засідання, на яких розглянуто 124 питання: щомісячні підсумки соцзмагання між дільницями, прийняття підвищених зобов'язань, затвердження заходів по оздоровленню, спортивна робота, виробниче навчання, питання стимулювання та інше.

Організовано проведено обмін членських квитків УТОГ. Особливої похвали заслуговує діяльність членів бюро Є. В. Делевіної та І. С. Лавриш.

Обговорення звітної доповіді пройшло при високій активності. Члени Товариства С. Г. Данчул, Г. С. Бучинська, О. С. Владичко, Л. М. Шаміна, Ю. Є. Ришко, І. Л. Шамашевич, І. Ф. Данилюк та інші відзначали у своїх виступах, що бюро первинної організації працює у тісному контакті з партійною та профспілковою організаціями і здійснює всебічне піклування про членів УТОГ.

Виступаючи вказували і на недоліки в роботі. На засіданнях бюро та зборах ще рідко заслуховуються питання виробничої діяльності підприємства, якості продукції, навчання в школі комуністичної праці, культурно-масової роботи в гуртожитку.

Голова облвідділу УТОГ І. С. Динкевич, вручаючи «Силуету» диплом ЦП УТОГ за успіхи, досягнуті в створенні хороших умов праці та відпочинку для жінок, повідомив, що Львівський облвідділ у змаганні зайняв третє місце в республіці, по спорту — перше. У цьому є заслуга і первинної організації «Силуету».

Роботу бюро визнано задовільною. Постанова закликає членів Товариства ще ширше розгорнути боротьбу за дострокове виконання плану трьох років п'ятирічки до 7 жовтня — Дня Конституції СРСР.

Л. АЛФІМОВА.

ПЕРЕД ВИХОДОМ НА САМОСТІЙНИЙ ШЛЯХ

Педагогічна рада і комсомольська організація Ворошиловградської спецшколи-інтернату для глухих дітей нещодавно провели відкриті комсомольські збори на тему: «Ким бути?»

До учнів на збори завітали гості-шефи — слюсар автоскладального заводу, ударник комуністичної праці Василь Олександрович Ткаченко; контролер ВТК Ворошиловградського УВП Надія Семенівна Кобзарєва, голова міськвідділу УТОГ Л. Г. Мосцева.

До цих комсомольських зборів готувалися не лише школярі, а й шефи. Автоскладальний завод і тепловозобудівний завод імені Жовтневої революції обладнали спеціальні стенди: «Наша продукція і кращі люди». А от такої розповіді про Ворошиловградське УВП в школі, на жаль, не було.

Комсорг Людмила Марченко оголосила збори відкритими. Місця у президії займають учні старших класів, гості. До залу вносять шкільний прапор, біла якого стоять кращі комсомольці Геннадій Климентьев, Олександр Михайлюк, Тетяна Гончарук.

Слово надається старшій піонервожатій Євдокії Миколаївні Коваленко. Вона говорить, що в статті 40 Конституції СРСР записано: кожен громадянин нашої країни має право не просто трудитися, але й обирати професію, яка найбільше йому до душі. Незабаром

закінчиться навчальний рік, і ми проведемо в самостійне життя групу учнів 12 класу. І вже сьогодні у багатьох випускників виникає питання: де працювати або вчитися, ким бути? Можна відповісти: учитися праці сумлінно, наполегливо. В наших шкільних майстернях ви вивчаєте виробничі професії токаря, слюсаря, швачки. Ви вже самі своїми руками виконуєте багато робіт і горді своєю працею. Бажаю вам стати хорошими майстрами своєї справи, сказала на закінчення Є. М. Коваленко.

На комсомольських зборах виступили викладачі, вихователі, котрі розповіли, як вчаться і трудяться комсомольці в шкільних майстернях.

Потім було надано слово майбутнім випускникам 12 класу. Ольга Малиш сказала, що прикладом у праці для неї є батько й мати. Батько шахтар, він палко любить свій труд, Батьківщину і вважає головним у своєму житті — давати людям тепло. Він заслужений шахтар. Я горджуся своїм батьком і в усьому хочу бути схожою на нього. Твердо вирішила бути майстром швейної справи. Це професія хорошого настрою. Хочу приносити людям радість.

Галина Орсік говорить, що зовсім не важливо, ким бути? Го-

ловне — якими ми будемо. Бути людиною з великої літери, приносити людям добро, відчувати себе корисним суспільству, Батьківщині — ось що головне.

Анатолій Ермолаєв і Олена Жалковська говорили про те, що широкі дороги незабаром відкриються перед ними. Ким бути? Це питання вже вирішено — таке їхнє слово. У нас в гостях люди праці. Куди не подивимось, все зроблено руками трудівників. Ми вирішили йти в робітники. Сьогодні ми даємо клятву тобі, робітничий клас. Ми урочисто заявляємо: завжди і у всьому наслідувати твій приклад — працювати.

Про свою працю і професію розповіли гості-шефи: контролер ВТК Ворошиловградського УВП Н. С. Кобзарєва, слюсар-автоскладального заводу В. О. Ткаченко. Вони закликали випускників школи всюдю і у всьому бути чесними, трудолюбивими, високо нести звання робітника, після школи йти працювати до них.

Комсомольці дали клятву бути корисними суспільству, Батьківщині, бути чесними, працелюбними, берегти робітничу честь.

Збори закінчилися. Але учні ще довго не розходились, довго в залі не змовкали голоси. Випускники ділились своїми враженнями, планами на майбутнє.

Н. СЕЛЮТІНА.

м. Ворошиловград.

У Сімферопольській школі-інтернаті велику увагу приділяють виробничому навчанню дітей. Учні опановують слюсарною та швейною справами.

Особливо цікаво проходять уроки в слюсарній майстерні під керівництвом Віталія Дмитровича Марусича. За короткий час він зумів добре обладнати майстерню, де юнаки здобувають хороші навички майбутньої спеціальності.

На знімку: В. Д. Марусич на занятті в майстерні.

Фото О. ШУСТА.

ЗУСТРІЧ З ПРОФЕСІЯМИ

конкретних доручень, рідко залучались до суспільнокорисної праці.

Тепер в школі переобладнано кімнати профорієнтації, передбачено зустрічі з людьми різних професій, екскурсії на виробництво. Нещодавно в школі відбувся вечір, організований заступником директора з виховної роботи Н. О. Осауленко — зустріч з професіями. Вечір готували учні одинадцятих — дванадцятих виховних груп під керівництвом З. Н. Мороз, З. В. Михайлової та М. К. Музики. Зал школи, де зібрались учні, був прикрашений лозунгами з висловами про героїчну працю, фотографіями передовиків Кривбасу, малюнками та виставкою дитячих робіт.

До учнів завітали люди різних професій. Серед них і випускники — сьогоднішні трударі. Особливо з великим захопленням діти слухали розповідь Юлії Петрівни Кузнецової, яка в минулому при безпосередній допомозі педагогів школи і батьків закінчила десять класів загальноосвітньої школи і Харківський бібліотечний інсти-

тут. Тепер Юлія працює в одній з бібліотек міста. Випускниця Раїса Нечанова — нині студентка другого курсу Київського технікуму легкої промисловості, розповіла, як багато доводиться працювати самостійно, готуючись до занять, щоб не відстати від чужих. Рая висловила подяку педагогам, які навчили її працювати. Вона побажала учням школи успіхів у навчанні.

Вечір пройшов цікаво і змістовно. Діти одержали велике задоволення від зустрічі з виробничниками, з старшими товаришами по школі. На закінчення вечора від імені присутніх учениці одинадцятого класу Олена Сікачева і Галина Грінченко подякували гостям і пообіцяли добре вчитись, мати зразкову поведінку, старано оволодівати трудовою професією, щоб стати гідним поповненням будівників комуністичного суспільства.

К. ГОФ,
вчитель.м. Кривий Ріг,
Дніпропетровської обл.

Глядачі вдячні

Недавно культвідділ будинку відпочинку «Сосновий бір» організував для глухих відпочиваючих поїздку до Палацу культури імені А. В. Луначарського на вечір пантоміми. Гостей зустріли дуже тепло. Їм показали зали, де відпочивають члени УТОГ столиці, бібліотеку, кожному вручили план культзаходів.

Згодом група артистів під керівництвом В. Різуля приїздила до «Соснового біру» і показала свою виконавську майстерність. Більше двох годин дивилися глядачі виступи, які чергувалися з одноактними сценками, пантомімою, танцями, клоунадами.

Та чи не найбільше враження справив вокально-інструментальний ансамбль «Дніпрові зорі» у складі В. Скурчинського, Л. Кривецької, О. Ільченко, О. Кушніренко та Н. Косаревої. Дуже вдячні були глядачі за цей вечір, гаряче аплодували артистам.

Серед відпочиваючих було багато нечуючих з різних кінців республіки. Ми повеземо в своїх серцях теплу згадку про самодіяльних митців Палацу культури імені А. В. Луначарського.

М. КОНДРАТЮК.

Столяр, митець

Ось уже 35 років працює на фабриці імені Халтуріна у Бобруйську Л. М. Крацер — столяр високої кваліфікації, котрий виготовляє меблі на замовлення. Працює він з вогником, з високою майстерністю.

За час роботи Л. М. Крацера неодноразово преміювала адміністрація фабрики. Блискуче виконав столяр замовлення Московського держуніверситету. Його ім'я занесено до Книги Почани фабрики. На честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна трудівника нагороджено ювілейною медаллю.

Складні завдання виконує Крацер. Саме тим вони його і приваблюють. Натхненню працював член БілТОГ, виконуючи замовлення для санаторію «Юрмала» що в Латвії, для Республіканського будинку літераторів, для Білоруської державної філармонії, для готелю «Карелія» в Ленінграді та «Білорусія» в Сочі.

Поважають його в колективі фабрики. Ось уже більше трьох десятиріч він незмінний голова первинної організації БілТОГ підприємства. Л. М. Крацер турбується про кожного. Крім того, він активний учасник художньої самодіяльності, спортсмен. Пантоміма у його виконанні користується великим успіхом на вечорах і концертах.

Із 22 членів первинної організації 14 — ударники комуністичної праці. Вони виготовляють спальні гарнітури. Так, гарнітур «Чарівниця» удостоєний золотої медалі, а гарнітуру «Павлінка» і комбінований шафам присвоєно державний Знак якості.

Первинна організація цієї фабрики завоювала перше місце серед організацій БілТОГ міста. І в цьому, безперечно, заслуга її голови Л. М. Крацера.

Є. БЛУВОЛ,
голова Бобруйського міжрай-
відділу БілТОГ.

СВІЖІ ОВОЧІ

Чудовий урожай помідорів було вирощено в теплиці Дрогобицького УВП напередодні нового року. Це поповнило харчовий раціон трудівників підприємства.

Нині дозріває рясний урожай огірків. Частина плодів вже реалізовано, що дало підприємству понад 700 карбованців доходу. До травневих свят передбачається новий збір свіжих овочів. Про вирощення їх постійно турбуються агроном УВП Г. Г. Матлак і робітниця Г. М. Нанівська.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Фізкультура і спорт

БАСКЕТБОЛ

ЗРОСЛА ТЕХНІЧНА ПІДГОТОВКА

У спортивному залі Київської школи-інтернату № 6 для глухих дітей відбулися республіканські змагання з баскетболу серед учнів шкіл глухих і слабочуючих. Шістнадцять команд юнаків і дванадцять — дівчат не старших вісімнадцятирічного віку з'їхалися до Києва, щоб у напруженій боротьбі розіграти звання чемпіонів УРСР.

За результатами жеребкування команди юнаків було розбито на чотири підгрупи, в яких гра проходила за круговою системою. Переможців підгруп переводили до складу фінальної групи, де виборювалися I—IV місця. Команди, що в фінальній групі опинилися на другому місці, боролися за V—VIII місця.

Дівчата утворили дві підгрупи з фінальним розіграшем всіх місць в стикових іграх між командами, які зайняли однакові місця в підгрупах.

Після напружених поєдинків право змагатися за звання чемпіонів у першій фінальній групі завоювали юнаки Київських № 9, № 6, Пінчанської та Смілянської шкіл-інтернатів. Найбільш напру-

жена боротьба розгорілася між першими трьома командами, які й очолили турнірну таблицю. Перше місце вибороли юнаки Київської школи № 6, друге — Пінчанської, третє — Київської № 9.

Серед дівчат за звання чемпіона боролися баскетболістки Чернівецької і Київської школи-інтернату № 6. Обидві команди — давні суперниці, виявили високі фізичні і технічні якості. Показавши кращу тактичну підготовку, киянки перемогли з рахунком 33:20 і вдруге підряд завоювали звання чемпіонів УРСР серед шкіл для глухих та слабочуючих. Другими фінішували спортсменки з Чернівців, третіми — Донецька (торік вони були другими).

Хочеться відзначити, що в порівнянні з минулим роком значно збільшилась не лише кількість команд, а й зросла їх технічна та фізична підготовка. Серед юнаків — це спортсмени Київських, Пінчанської, Жданівської, Чернівецької та Артемівської шкіл-інтернатів. Серед дівчат — баскетболістки обох Київських, а також Чернівецької, Донецької та Одеської шкіл-інтернатів.

В той же час змагання виявили і значні недоліки. Не всі команди в певній мірі володіють тактичними прийомами, часто гра проходила одноманітно, без спортивного волюнтаризму, що свідчить про слабку фізичну і технічну підготовку. Такими зарекомендували себе баскетболісти Нестерівської та Червонопартизанської шкіл, серед дівчат — спортсменки з Сімферополя. Це говорить про те, що розвитку баскетболу ще не скрізь приділяють належну увагу, не дбають про технічну і тактичну підготовку гравців.

Після шестиденних змагань, які виявили чемпіонів, і розподілу місць, відбувся урочистий парад закриття чемпіонату. Переможців нагороджено грамотами подарунками.

І ось капітани команд-переможців І. Бакуринська та І. Власенко опускають прапор чемпіонату.

М. РИБАЛЬЧЕНКО.

На знімку: чемпіон 1978 року серед юнаків — баскетболісти Київської школи-інтернату № 6 (перший ряд зліва направо) Геннадій Івлєв, Ігор Власенко, Петро Бабій; другий ряд — Дмитро Костильов, Олег Бобров, Віктор Гуша та Андрій Єгер.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ТЕНІС

У ГОСТРІЙ БОРОТЬБІ

Команди сорока шкіл-інтернатів для глухих і слабочуючих дітей взяли участь у змаганнях з настільного тенісу, що проводилися в двох зонах — в Ужгороді та Дніпропетровську.

В Дніпропетровську в змаганнях взяло участь 19 команд. У напруженій боротьбі перемогли спортсмени шкіл-інтернатів глухих та слабочуючих з Дніпропетровська, відповідно зайнявши перше та друге місця. Юні тенісисти з Херсона посіли третє місце, а команда Лебединської школи-інтернату Сумської області — четверте.

У особистій першості цієї зони серед юнаків переможцями стали

Валентин Жданко (I місце), Едуард Стрижевський (II місце) та Едуард Корнійчук (III місце).

Серед дівчат перемогла Інна Неліна з Дніпропетровська (I місце), Тетяна Загоруйко з м. Пінчанки Вінницької області (II місце), Марія Фалес з Києва (III місце).

Всього в особистій першості взяло участь 57 юнаків і 36 дівчат. Згідно положення про змагання фінальні ігри відбулися в червні в м. Ужгороді. У фіналі зустрілись переможці зон — команди, які здобули I—IV місця в обох зонах.

Цікавою буде боротьба між призерами в особистій першості серед юнаків та дівчат першої і

другої зон. Переможці фінальних змагань увійдуть до складу збірної команди УТОГ. Уперше збірна школярів візьме участь в особисто-командній першості Товариства з настільного тенісу серед дорослих.

Змагання в Дніпропетровську показали, що майстерність спортсменів зросла. Доброю фізичною підготовкою, технікою і тактикою гри володіють школярі Дніпропетровська, Херсона та Лебедина.

Разом з тим, змагання виявили і ряд недоліків. Слабка морально-вольова підготовка спортсменів, відсутність тактичного мислення у більшості тенісистів. Ряд шкіл-

інтернатів не пред'явили звітів мандатній комісії про відбіркові змагання в школах, що говорить про несерйозне ставлення до цієї важливої справи. А директор Пінчанської школи-інтернату з Вінницької області замість команди прислав на змагання лише одну учасницю. Багато юних спортсменів приїхали без спортивних костюмів і суддівська колегія не дозволила їм виступати. Довелося представникам цих команд терміново купувати форму за власні кошти.

У цілому змагання пройшли організовано. У перервах між виступами з учасниками і тренерами проведено кілька занять з техніки і тактики гри в настільний теніс.

Ю. МАКЛАКОВ,
ст. тренер збірної команди
УТОГ.

ШАХИ

НА ПЕРШОМУ — НИЯНИ

В Києві, в приміщенні Республіканського шахово-шашкового клубу Центральної ради ДСТ «Авангард» нещодавно відбулася особисто-командна першість України серед глухих спортсменів. У змаганнях взяли участь команди та окремі спортсмени з 16 областей.

До столиці прибули найсильніші шахісти. Це й не дивно, адже у 1978 році проводиться спартакіада нечуючих спортсменів УРСР і тут кожне очко і зайняте місце набувають особливої ваги.

Сильну команду на змаганнях виставила Київська облспортфедерація, за яку виступали майстер спорту Ю. Зуєв та молодий і здібний кандидат у майстри спорту В. Коваленко. Від Запорізької команди були представлені В. Певзнев і П. Васильович — кандидати у майстри спорту. В змаганнях взяли участь також кандидати у майстри спорту Ю. Губанов з Тернополя, Л. Кейріх з Харкова, С. Мамонт з Кіровограда.

З перших турів лідерство захопила команда Харківської облспортфедерації, за ними йшли

Київська та Львівська. Але наприкінці змагань столична команда, в якій особливо сильною грою виділявся Юрій Зуєв, а також кандидат у майстри спорту В. Коваленко, вийшла вперед і зайняла перше місце. На другому — команда з Харкова, на третьому — з Львова.

В особистому заліку місця розподілилися таким чином: серед чоловіків перше місце і звання чемпіона України завоював майстер спорту Юрій Зуєв, на другому — В. Коваленко, на третьому — кандидат у майстри спорту з Дніпропетровська М. Глушенко.

Серед жінок перше місце завоювала С. Пашкевич, друге — О. Стеценко, обидві зі Львова, третє місце — В. Воловач з Харкова. 15 квітня в Донецьку розпочалися Всесоюзні змагання з шахів серед глухих спортсменів. Честь нашої республіки захищають Ю. Зуєв, В. Певзнев, П. Васильович, В. Коваленко, М. Глушенко, С. Пашкевич. Хочеться побажати збірній команді нашої республіки успішного виступу і чемпіонського зван-

ня. А зробити це нелегко, бо у нас сильні суперники — команда РРФСР, а також спортсмени з Грузії і Білорусії.

В. СІДЬКО,
відповідальний секретар Укр-
спортфедерації глухих.

На фото: чемпіон УРСР з шахів 1978 року — команда Київського обласного відділу УТОГ (зліва направо) Ол. Воропай, В. Коваленко, Ю. Зуєв, Г. Ковальчук та Д. Соловей.

За шахівницею — чемпіонка Товариства 1978 року серед жінок — швея Львівського підприємства «Силует» Пашкевич Світлана Василівна.

Фото І. БЕРЕЗНЯКА.

Про книгу

Білоруський книголюб А. В. Самусевич зібрав більше двох тисяч віршів, присвячених Книзі. Кращі з кращих він відібрав для антології «Пісня про Книгу», що вийшла у мінському видавництві «Художня література».

Вірші 288 поетів, що увійшли до цього унікального збірника, написані на 50 мовах світу і створювалися протягом багатьох віків. В антології вони подані російською мовою.

С. МАЗАЙ.

Мінськ.

Редактор П. БУЛАТОВ.

Президія Центрального правління УТОГ глибоко сумує з приводу смерті колишнього директора Вінницького УВП СГІБНЕВА
Георгія Федоровича
і щиро співчуває сім'ї та близьким покійного.

Президія Вінницького облвідділу та колектив виробничого підприємства УТОГ з глибоким сумом сповіщають про раптову смерть колишнього директора підприємства СГІБНЕВА
Георгія Федоровича
і висловлюють співчуття сім'ї та близьким покійного.